

Ἰδέτ', ἐκεῖσε συρρέει κόσμος
Εἰς τὸν περίπατον ἐκλεκτός,
Συνομιλοῦσιν, ἰδέτε, πόσοι
Καὶ συμβαδίζουσι καὶ γελῶσι
Εὐδαιμονοῦντες, ἐμοῦ ἐκτός!

Ἰδέτε ἄλλους πῶς συνοδεύουν
Παρθένους ὄντως ἐρατεινάς,
Καὶ παραπλεύρως αὐτῶν βαδίζουν
Καὶ χαριέντως συμψιθυρίζουν
Καὶ ἀνταλλάσσουν λέξεις τερπνάς!

Ἐγὼ μονήρης καὶ ξένος πάντη,
Εἰς πάντας ἄγνωστον, ξένον ὄν.
Ἐνθεν κάκεισε τὸ βῆμα φέρω
Καὶ μόνον στόνους, στόνους ἐκφέρω,
Ψυχῆς ἐκ βάθους ἀδημοίων!

Ζηλεύων πάντας τοὺς διαβάτας,
Ἀπηλπισμένος ἀναχωρῶ,
Κ' ἀπεχθανόμενος τοὺς ἀνθρώπους,
Τὰ ξένα μέρη τοὺς ξένους τόπους,
Ἐν τῇ ἀνίξ μου οἰκουρῶ!

Κ' ἐγκλεισμένος εἰς τὴν οἰκίαν,
Οἰκίαν... ξέντην ὡς καὶ αὐτήν...
Κλαίω καὶ τήκομαι καὶ λυποῦμαι,
Καὶ τὴν πατρίδα μου ἐνθυμοῦμαι,
Τὴν γῆν τὴν θεῖαν, τὴν ποθητήν!

Τοὺς συγγενεῖς μου... καὶ φίλους πάντας...
Πάντα τὰ πρόσωπα τὰ γνωστά...
Τὰς μετ' ἐκείνης συνδιαχύσεις...
Τὰς παιδικὰς μου τὰς ἀναμνήσεις...
Καὶ τῶν γονέων μου τὰ ὅσα!

ὦ! εἶν' ἐπάρατος καὶ φρικώδης
Βίος ἐν ξένη, ἀγνώστῳ γῇ,
Εἶναι ὁδύνη ἀπελπισία!
Ἡ ἀπομόνωσις ἡ ἀθλίη,
Εἶν' ἐρημία, τάφου σιγή!...

24 Δεκεμβρίου 1870.

Α. ΛΙΒΑΘΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

Τῷ προσφιλεστάτῳ μοι Δημοσθένει Ποη-
ροπούλῳ.

«De ce monde imparfait
qu' attends-tu pour sortir?
-j' attends comme l'âne
un souffleur pour partir.

(Lamartine)

Ἐκεῖ 'ς τὰ μαῦρα μνήμτζα
Π' ὁ ἄνεμος συρίζει.
Ἐκεῖ ὅπου 'ς τὸν ἄνθρωπον
Ἡ σιγαλιὰ θυμίζει.
Τὸ μάταιον τῆς γλυκειᾶς ζωῆς,
Τὸν κόσμο 'ποῦ θ' ἀφήσῃ!
Τσ ἐρωτικούς του σιαναγμούς!
Διατί νὰ μὴ δακρύσῃ;

Πόσαις φοραῖς ἐδάκρυσα!
Ἐτὸ χῶμα ποῦ σκεπάζει
Πλάσματα ὅμοια σὰν ἐμέ,
Καὶ τῶρ' ἀνατριχιάζει
Τὸ δέρμα μου θυμούμενος
Μία νύκτα χιονισμένη,
Καὶ σὰν τοὺς τάφους σιωπηλῇ
Ποῦ κλειοῦνται οἱ πεθαμμένοι.

«Μάταιος» 'κράζαν ἀπ' ἐδῶ
Κυπαρισσιῶν οἱ κλάδοι.
«Δὲν ἔχει τέλος», ἀπ' ἐκεῖ
Τὰ μουγκρητὰ τοῦ Ἄδου,
«Ὁ Κόσμος»! κ' ἡ καρδιά μου
Ἐσεῖσθη καὶ στενάζει,
Ὅταν στὸ νοῦ μου θυμηθῶ
Τὸ μάταιο ποῦ φωνάζει!

Διατί; πονῶ τὴν νειότη μου,
Τὸν κόσμον, τὰ λουλούδια,
Τ' ἀηδόνια, τὰ χρυσὰ πουλιά!
Τὰ ῥόδα, τὰ τραγούδια;
Ὅχι.— ἐκείνην μοναχὴ
Πονῶ, γιατί ὁ χρόνος
Θά λύσῃ τέτοιον μάγευμα!
Καὶ δὲν τὸν πιάνει πόνος.

Πεθάνω... δὲν αἰσθάνομαι
τὸν ἄγγελον νὰ λυώσῃ
τὸ μαῦρο χῶμα τ' ἄφωνο,
Ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ
Ἄλλον ὡσὰν ἐκείνονε,
Ἄλλη ζωὴ σὲ μένει;
Παῦσε, ψυχὴ νὰ στέκεσαι
Σὲ στήθη πονεμένα!

! 'Ο Κόσμος διατί ἐκτίσθηκε ;
! 'Ο ἄνθρωπος τί ὀρίζει ;
'Αφοῦ τὰ πάντα μάταια·
'Αφοῦ δὲν μοῦ χαρίζει
'Ο 'Αναρχος τὴν εὐτυχιά
'Εδῶ μόνο νὰ ζήσῃ
'Ενα του πλάσμα οὐράνιο,
! Διατί νὰ μὲ γεννήσῃ ; (*)

=

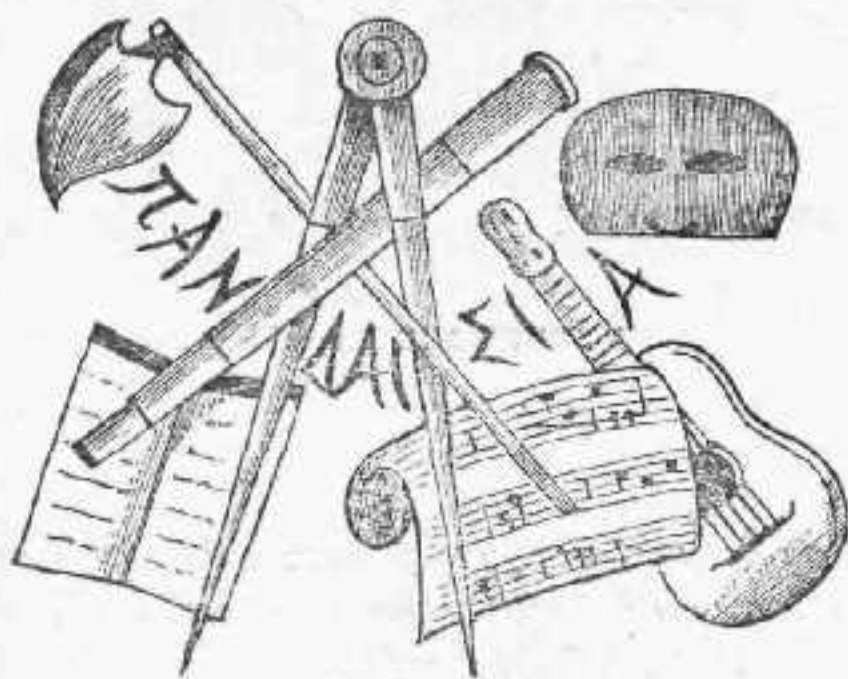
Μνημαί ! Ἴδου ὁ ἄνθρωπος !
Κόσμος ! Ἴδου ἡ πλάνη !
! Διατί 'ς τὴν πλάνη νὰ βρεθῶ,
Εἰς τ' ἄσωστο γαῖ-άνι ;
'Εμπρὸς λοιπὸν μὴ στέκεσθε
'Ημέραι, ὥραι, χρόνοι,
Φάγετ' εὐθὺς τὸν ἄνθρωπον,
Καὶ μέινετε σεῖς μόνοι.

=

Δὲν σᾶς προσβάλλει ὁ κεραυνός !
Πῦρ, μάχαιρα, θηρίον,
'Ω ! ἐγὼ θὰ νὰ ἤμουν χάρος σας
'Αν εἴχατε σεῖς βίον,
Διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ αἰνίγμα,
Τοῦ ἀνθρώπου τὸ σκοτάδι
Μαζὺ θὰ ἐπισκεπτόμεσθαι
Τὸν Πλούτωνα 'ς τὸν 'Αἴδη.

'Εν Ζακύνθῳ, κατὰ Σεπτέμβριον 1868.

* Ἀνδρέας Π. Βλαχοχρίστος.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

'Η στρατιωτικὴ ἐφημερίς τῆς Κων]πόλεως «Δζιερίδῃ 'Ασκερίῃ» ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ προμα-
χῶνος ἐγκαταλελειμμένου παρὰ τὸν αἰγιαλὸν

(*) Εὐελπιστῶ ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ποιήματος
τούτου δὲν θὰ διεγείρῃ τὸν χόλον τῆς ἱερᾶς ἡμῶν
Συνόδου· ἐάν ὅμως αὕτη, ἥτις περὶ πολλοῦ ποιεῖται
τὴν πρὸς τὰ κοσμικὰ καὶ θεῖα εὐλάβειαν, θυμωθῇ κατ'

ἐν τέταρτον μακρὰν τῆς κωμοπόλεως Παλαιῶν
Φωκαϊῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σμύρνης, εὐρέθη πυρο-
βόλον ζυγίζον ἑκατὸν ὀγδοήκοντα στατῆρας
καὶ δυνάμενον νὰ ῥίπτῃ βολὴν βάρους δύο στα-
τῆρων, μήκου 18 σπιθαμῶν. Τὸ πυροβόλον
τοῦτο φέρει ἐπιγραφὴν ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ὅτι
κατεσκευάσθη κατὰ τὸ 1073 ἔτος τῆς ἐγείρας,
ἐπὶ Μωάμεθ τοῦ Δ', ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ
Χαδζή Χασάν οὐστᾶ. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς
τοσοῦτου μεγέθους πυροβόλον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπο-
χῇ κατεσκευάσθη ἐντὸς ἐργοστασίου ἰδιωτικοῦ.
'Ελπίζεται ὅτι τὸ πυροβόλον τοῦτο θέλει μετε-
νεχθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

'Η αὕτη ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι σπογγαλιευ-
ταὶ ἔσυρον ἐν ταῖς παρχαλίαις τοῦ παρὰ τῇ 'Ρόδῳ
νησιδίου Μίσης, ἀκτῶ παλαιὰ πυροβόλα ὀπι-
σθογεμῇ καὶ ἐνῶ ταῦτα ἐπεδιβάζοντο εἰς τὸ
γαλλικὸν ἀτμόπλοιον, ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ λαβοῦσα
γνώσιν ἐπληροφόρησε τὸ πολεμικὸν πλοῖον ὅπερ
σταθμεύει ἐν 'Ρόδῳ καὶ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις
τούτων. Καὶ ταῦτα τὰ πυροβόλα θέλουσιν
ἀποσταλῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

* * * Ἀμερικανὸς τις μηχανικὸς ἐφευρε κατ' αὐ-
τὰς σχέδιον μεταφορᾶς πλοίων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς
ὠκεανοῦ εἰς τὸν ἕτερον διὰ τῆς κατασκευῆς ἐν
Παναμᾷ καὶ 'Ασπινδᾷ κολοσσιαίων μηχανῶν
docks, πρὸς ἀνύψωσιν τῶν πλοίων τούτων ἐπὶ
σιδηροδρόμων ἐχόντων 6—8 ῥάβδους (rails).
'Εν τούτοις ὁ δόκτωρ I. δε Σχαρχάουζ, μέλος
τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτεῖ διὰ τῶν ἐφη-
μερίδων τὴν προτεραιότητα τῆς ιδέας διότι
λέγει, καθυπέβαλεν ἤδη ταύτην κατὰ τὸ 1857
εἰς τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα Ναπολέοντα, ἀνα-
κοινώσας αὐτὴν μετὰ τρία ἔτη εἰς τὸν τότε ἐν
'Ασπινδᾷ εὐρισκόμενον ἀμερικανὸν μηχανικὸν
συνταγματάρχην Τόδδεν. Ἰδωμεν πῶς θέλει
διευθετηθῇ τὸ πρᾶγμα.

* * * Φίλος τις γράφει ἡμῖν ἐκ Κορίνθου ὅτι τὸ
παρὰ τὴν Κυλλήνην ἀνακαλυφθὲν ἄντρον περιέ-
χει πολὺτιμα πράγματα, κατὰ τὴν βεβαίωσιν
σπουδαίου ἐπιστήμονος, καὶ ἀπορίας ἄξιον εἶ-
ναι πῶς ἡ κυβέρνησις διατελοῦσα ἐν γνώσει,
ἀφίνει τὰ κειμήλια ταῦτα ἔρμαιον τῆς τύχης

ἐμοῦ, δύναται, ἐάν τὸ κρίνῃ ἐπάναγκες, νὰ ἐκδώσῃ
ἐπιτίμια ὡς ἀπαρνησαμένου τὸν κόσμον. Πλὴν πολ-
λοῦ γε καὶ δεῖ· ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου
τῇ στέλλῳ νοερῶς φιλήματα διὰ τὰ κράσπεδα τῶν
μ τροφόρων ἀρχιερέων της.